

30.1.2015

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Przedmiot: Petycja 0762/2011, którą złożył André Gorette (Francja) w imieniu *Fédération Autonome des Sapeurs-pompier professionnels et des personnels administratifs, techniques et spécialisés*, w sprawie domniemanego naruszania dyrektywy 2003/88/WE dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy

1. Streszczenie petycji

Składający petycję utrzymuje, że Francja narusza dyrektywę 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącą niektórych aspektów organizacji czasu pracy. Według składającego petycję w oparciu o mechanizm krajowy wobec członków państwowej straży pożarnej i służb ratowniczych stosuje się zróżnicowaną kalkulację godzin pracy w zależności od intensywności działań. Mechanizm ten, który wprowadza zasadę równoważności, został wdrożony w oparciu o krajowe ustawodawstwo dotyczące czasu pracy strażaków zawodowych. A zatem zamiast pracować zwyczajowe 1607 godzin rocznie, większość osób zatrudnionych w państwowej straży pożarnej i służbach ratowniczych pracuje od 2160 do 2400 godzin rocznie, co na mocy rzeczonyj dyrektywy jest niezgodne z prawem.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 15 listopada 2011 r. Zwrócono się do Komisji o przekazanie informacji (art. 216 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji, otrzymana dnia 24 października 2012 r.

Składający petycję uważa, że francuskie ustawy regulujące czas pracy zawodowej straży pożarnej (*les sapeurs-pompier professionnels*) nie spełniają wymogów dyrektywy w sprawie

czasu pracy (dyrektywa 2003/88/WE). Na mocy przepisów prawa wspomnianych w petycji czas pracy strażaków może być organizowany w formie dwudziestoczerogodzinnych nieprzerwanych zmian/dyżurów, podczas których są oni zobowiązani do fizycznej obecności w miejscu pracy i gotowości do działania, jeżeli otrzymają wezwanie. W praktyce zawodowi strażacy mogą pełnić dyżur przez pewną liczbę takich zmian, co daje łącznie od 2160 do 2400 godzin pracy rocznie.

Artykuł 6 dyrektywy dotyczącej czasu pracy przewiduje, że:

„Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że zgodnie z potrzebą zapewnienia ochrony bezpieczeństwa i zdrowia pracowników:

(b) przeciętny wymiar czasu pracy w okresie siedmiodniowym, łącznie z pracą w godzinach nadliczbowych, nie przekracza 48 godzin”¹.

Wszystkie okresy, podczas których pracownik musi pozostawać w miejscu pracy w gotowości do świadczenia usług na rzecz pracodawcy, muszą być w pełni liczone jako czas pracy dla celów art. 6 dyrektywy².

Artykuł 16 stanowi, że co najmniej czterotygodniowy urlop roczny na mocy art. 7 dyrektywy nie jest wliczany lub nie powinien być brany pod uwagę przy obliczaniu pułapu 48 godzin.

Biorąc pod uwagę art. 16, średni pułap 48 godzin w tygodniu odpowiadałby 2304 godzinom w roku. Zgodnie z tym praca w wymiarze powyżej 2400 godzin rocznie wyraźnie przekracza średni pułap 48 godzin w tygodniu zapisany w dyrektywie.

Ponadto dyrektywa stanowi, że tygodniowy wymiar czasu pracy może zostać uśredniony w okresie nieprzekraczającym 4 miesięcy (lub, w drodze odstępstwa, w przypadku niektórych rodzajów działalności, w tym straży pożarnej, 6 miesięcy). Obliczanie średniego czasu pracy w dłuższym okresie jednego roku jest niedozwolone, chyba że dzieje się tak w oparciu o porozumienia z partnerami społecznymi³.

Wydaje się zatem, że zgodnie z informacjami, jakimi obecnie dysponuje Komisja, ustawy krajowe wspomniane w petycji nie są zgodnie z dyrektywą.

Podsumowanie

Komisja jest świadoma faktów przedstawionych w petycji odnoszących się do zgodności francuskiego prawa i praktyk i już zarejestrowała skargę w tej sprawie.

Komisja zastrzega sobie prawo do podejmowania decyzji, jakie uzna za właściwe, aby

---

¹ Autor petycji odnosi się także do trzydziestopięciogodzinnego tygodnia pracy: nie jest to jednak wymóg dyrektywy, która określa jedynie minimalne zasady na szczeblu UE (państwa członkowskie same decydują od ich stosowaniu bądź o przyjęciu dalszych bardziej łagodnych przepisów).

² Sprawy C-303/98 *SIMAP*, C-151/02 *Jaeger*, C-14/04 *Dellas*.

³ Dyrektywa 2003/88/WE, art. 16 lit. b), art. 17 ust. 3 oraz art. 19.

zapewnić stosowanie prawodawstwa UE, w świetle badania przez nią skarg. Służby Komisji będą informowały Parlament o podjętych decyzjach, które mają związek z omawianą petycją.

4. Odpowiedź Komisji (REV) otrzymana dnia 31 stycznia 2014 r.

W poprzedniej odpowiedzi Komisja poinformowała Parlament, że na podstawie posiadanych przez nią informacji uznaje, że krajowe ustawodawstwo, na które powołuje się składający petycję, nie jest zgodne z dyrektywą w sprawie czasu pracy.

W 2012 r. Komisja zwróciła się do władz francuskich o przedstawienie uwag dotyczących wykrytych niezgodności. W grudniu 2012 r. władze francuskie poinformowały Komisję o zamiarze wprowadzenia poprawek do obowiązującego ustawodawstwa (*dekret 2001-1382 z dnia 31 grudnia 2001 r.*) dla zapewnienia jego zgodności z prawem UE. Zgodnie z informacjami, jakimi dysponuje Komisja, procedura ta jest obecnie prowadzona. Komisja podejmie decyzję o kolejnych krokach w tej sprawie na podstawie analizy zmienionych przepisów, której dokonają jej służby. Służby Komisji będą informowały Parlament o podjętych decyzjach, które mają związek z omawianą petycją.

5. Dodatkowa odpowiedź Komisji (REV II) otrzymana dnia 30 stycznia 2015 r.

W poprzedniej odpowiedzi dotyczącej niniejszej petycji Komisja poinformowała Parlament, że na podstawie posiadanych przez nią informacji uznaje, że krajowe ustawodawstwo, na które powołuje się składający petycję, nie jest zgodne z dyrektywą w sprawie czasu pracy.

W 2012 r. Komisja zwróciła się do władz francuskich o przedstawienie uwag dotyczących wykrytych niezgodności. W grudniu 2012 r. władze francuskie poinformowały Komisję o zamiarze wprowadzenia poprawek do obowiązującego ustawodawstwa (*dekret 2001-1382 z dnia 31 grudnia 2001 r.*) dla zapewnienia jego zgodności z prawem UE.

Zmieniony dekret zapowiedziany przez Francję został przyjęty dnia 18 grudnia 2013 r. i opublikowany w Dzienniku Urzędowym dnia 20 grudnia 2013 r. Dekret rozwiązuje kwestie niezgodności w następujący sposób:

- przyjęty okres referencyjny dla obliczania średniego tygodniowego wymiaru czasu pracy wynosi 6 miesięcy, a nie 12 miesięcy, a w wyniku zastosowania pułapu wprowadzonego przez nowy dekret limit godzin pracy został ustalony średnio na 47 godzin tygodniowo (zamiast poprzednio obowiązującego średniego czasu pracy 52/54 godzin). Zmiany te weszły w życie dnia 1 stycznia 2014 r.;
- zniesiono możliwość zwiększenia liczby godzin pracy w przypadku strażaków korzystających z zakwaterowania (i potencjalnie przekraczających średnią liczbę 48 godzin pracy tygodniowo) – ich warunki pracy zrównano z warunkami pracy strażaków niekorzystających z zakwaterowania. Zmiana ta wejdzie w życie dnia 1 lipca 2016 r. i umożliwi poważną reorganizację, która jest niezbędną dla zapewnienia wdrożenia nowych przepisów.

Na tej podstawie dnia 20 lutego 2014 r. Komisja podjęła decyzję o zamknięciu związanego z petycją postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.